

Omul – lucrarea mâinilor lui Dumnezeu

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Geneza 1:27; 1:26; Marcu 12:13-17; Geneza 2:19-25; Faptele apostolilor 17:26; Romani 5:12-19.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem.” (Psalmii 100:3)

Gândul central: Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său; păcatul a stricat chipul Său în noi, iar planul Său este refacerea lui.

Arthur Schopenhauer, filosof din secolul al XIX-lea, mergea într-o zi pe stradă și, în timp ce medita la esența identității omului, a dat din greșeală peste un alt pieton. Acesta l-a întrebat furios:

– Cine crezi că ești?

– Cine sunt eu? a repetat Schopenhauer. Aș vrea să pot afla!

Cine sunt eu? Cine suntem noi, ființele umane? Cu ce scop ne aflăm aici? Cum am ajuns aici și de ce?

Întrebările acestea sunt vechi de când lumea și polemica nu a luat sfârșit nici până astăzi. Totuși Scriptura răspunde la fiecare dintre ele, întrucât există o legătură strânsă între tema identității noastre și doctrina cu privire la crearea lumii și a omului. Răspunsurile la toate aceste întrebări se găsesc în ea. Nicio altă doctrină biblică nu este atât de vitală pentru concepția noastră despre om, fiindcă ea vorbește despre originea noastră, nu doar despre începutul nostru. Cuvântul „început” poate însemna, pur și simplu, venirea la existență, pe când cuvântul „origine” adaugă la ideea de venire la existență și ideea de scop.

Învățătura Bibliei despre crearea omului este radical opusă evoluționismului, deoarece acesta din urmă susține că existența noastră nu are un scop. Nu întâlnim prea des două învățături atât de opuse și de ireconciliabile despre existența noastră și despre identitatea noastră ca oameni, cum sunt creaționismul și evoluționismul!

- 1. Ce ne spune Geneza 1:27 despre originile noastre? De ce este concepția aceasta radical diferită, ba chiar complet opusă celorlalte concepții despre începuturile omenirii (cum e evoluționismul, de exemplu)?**
-
-

Crearea omului, ca act conștient săvârșit de Dumnezeu, are în spatele ei un scop. Scriptura nu lasă loc ideii de întâmplare. Noi am fost creați cu un scop precis și am primit chiar de la început o natură fundamentală precisă.

Expresia „făcut după chipul lui Dumnezeu” indică o natură și un scop cât se poate de concrete și de precise. Lucrul acesta este important, deoarece unii gânditori susțin că omul trebuie să-și creeze singur sensul și scopul, fiindcă ne naștem fără a purta în noi un sens sau un scop. Dacă evoluționismul ar avea dreptate, atunci am putea susține ideea că trebuie să ne creăm singuri un scop, întrucât am apărut la întâmplare! Din contră, potrivit Bibliei, noi am venit la existență purtând în noi un scop: am fost făcuți după chipul lui Dumnezeu și am fost creați să-I aducem slavă.

- 2. Citește Iuda 14, Romani 5:12-21 și 1 Corinteni 15:20-22. Cum ne ajută aceste texte să înțelegem realitatea existenței lui Adam din Geneza 1 și 2? De ce este important să acceptăm că Adam a fost o ființă reală care a trăit la începutul istoriei omenirii?**
-
-
-

Este uimitor cât de mulți cercetători ai Bibliei resping realitatea existenței lui Adam, afirmând că el nu este decât un mit, un simbol al omenirii, și nu o ființă reală. Cei care susțin astfel de idei distorsionează foarte mult textele din Vechiul și din Noul Testament.

Meditează asupra faptului că ai fost creat(ă) după chipul lui Dumnezeu. Ce îți spune aceasta despre valoarea pe care o ai ca ființă umană (făcând abstracție de defectele, slăbiciunile și lipsurile tale)?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să compare concepția biblică despre originea, natura și scopul existenței omului cu concepția evoluționistă.

La nivelul sentimentelor: Să mediteze la onoarea pe care o au în calitate de ființe create după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și, totodată, la responsabilitățile care le revin în această calitate.

La nivel practic: Grupa să accepte harul pe care Hristos ni-l oferă pentru a trăi o viață nouă în El și pentru a conlucra cu El la înfruntarea ispitei.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Creați de mâna lui Dumnezeu

- A. Ce filosofii despre natura omului și despre scopul existenței lui sunt asociate cu acceptarea evoluționismului?
- B. Ce filosofii despre natura omului și despre scopul existenței lui sunt asociate cu acceptarea creaționismului?

II. Sentimente: Chipul lui Dumnezeu

- A. Ce emoții ne stârnește gândul că omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu?
- B. Ce simte Dumnezeu când vede cât de mult s-a degradat chipul Său în om din cauza păcatului?
- C. Ce responsabilități ne revin în slujirea și în relațiile noastre, ca urmare a conștientizării faptului că moștenim chipul divin?

III. Practic: O făptură nouă

- A. Oamenii nu se pot re-crea singuri, tot așa cum nu s-au putut crea singuri la început. Totuși ei au un rol în planul lui Dumnezeu de a-i reface. Despre ce este vorba?
- B. Cum poate creștinul care a devenit o făptură nouă să înfrunte ispita și tendințele ereditare spre rău?

Rezumat: Credința că oamenii au fost creați la început după chipul lui Dumnezeu este însoțită de recunoașterea responsabilităților primite din partea Sa. Chipul divin din om s-a degradat în urma căderii în păcat, dar Dumnezeu a făcut un plan pentru refacerea lui, cu condiția ca urmașii Săi

După cum am văzut în secțiunea de ieri, Adam și Eva au fost ființe reale și nu simboluri sau mituri, au fost oameni în carne și oase, făcuți după „chipul lui Dumnezeu”. Faptul acesta este unul pozitiv și sfânt și ne acordă valoare. Dar ce înseamnă el în mod concret?

- 3. Citește cu atenție Geneza 1:26. Ce scop al existenței omului este asociat cu crearea lui după chipul lui Dumnezeu? Cu alte cuvinte, Dumnezeu spune că va crea om după chipul Său și, imediat după aceea, spune că omul trebuie să facă ceva. Ce anume? Cum ne ajută acest lucru să înțelegem expresia „după chipul lui Dumnezeu”?**
-

Geneza 1:26 conține declarația de intenție a lui Dumnezeu. El creează omul după chipul Său și apoi îi poruncește ceva, îi atribuie un anumit rol: „să stăpânească” peste toate creaturile Sale. Prin urmare, „chipul lui Dumnezeu” se referă la capacitățile fizice, intelectuale, sociale și spirituale de care omul avea nevoie ca să îndeplinească scopul pentru care a fost adus la existență. Stăpânirea presupunea în mod cert respectul, grija și buna administrare a creației Domnului. Probabil că relația omului cu celelalte lucruri și ființe create trebuia să reflecte relația pe care o avea Dumnezeu Însuși cu omul. A fi creat după chipul lui Dumnezeu înseamnă, totodată, a-L reprezenta pe Dumnezeu în lume.

Ce mare responsabilitate!

- 4. Citește Marcu 12:13-17. Cum ne ajută aceste versete să înțelegem ce înseamnă expresia „făcut după chipul lui Dumnezeu”?**
-

Mesajul transmis de Isus aici pare a fi următorul: „Dați-i banii voștri cezarului; ei poartă chipul lui și de aceea sunt ai lui. Dar dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu. Voi purtați chipul Său și sunteți ai Lui.” (Millard J. Erickson, *Christian Theology*, pag. 515)

Ce înseamnă aceasta în mod practic? Noi dovedim că purtăm chipul lui Dumnezeu prin dragostea, devotamentul și loialitatea noastră față de El și, în același timp, prin modul în care ne purtăm cu ceilalți oameni.

să primească meritele Domnului Hristos și să conlucreze cu El pentru a birui ispita.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: „La început, Dumnezeu a făcut ...” (Geneza 1:1). Aceasta este declarația cu privire la originile omului. Primele capitole din Geneza vorbesc și despre intrarea păcatului în lumea noastră și despre speranța refacerii a tot ce am pierdut.

Activitate introductivă: Împărtășește-le membrilor grupei tale câteva informații și inițiază o discuție pe marginea lor. Astăzi, se știe că genetica ne influențează aspectul fizic, temperamentul, talentele, aptitudinile și chiar tendințele moștenite spre un anumit factor de risc (de exemplu, un nivel crescut al colesterolului).

De discutat: Ce trăsătură specifică pozitivă predomină în familia din care provii? Cât de important este pentru tine să știi că toate generațiile de oameni care au existat vreodată și toți oamenii care trăiesc în prezent au același început și sunt creați de un singur Dumnezeu? Ce ne spune Geneza 1 despre acest Dumnezeu? Ce aflăm despre noi înșine din istoria primilor oameni?

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

Este important ca la prima secțiune din *Comentariul biblic* („La început, Dumnezeu”) să citeți rar și clar pasajul din Geneza 1:1 – 2:3 și membrii grupei să privească pasajul prin ochii unei persoane care îl aude sau îl citește pentru prima dată. Cere-le să noteze ideile noi pe care le descoperă despre Dumnezeul Creator. Invită-i să descopere sentimentele pe care le-a avut Dumnezeu în relația Sa cu primii oameni.

I. La început, Dumnezeu

(Recitește împreună cu grupa Geneza 1:1 – 2:3.)

Nimic nu se compară cu întoarcerea la originile lumii noastre, iar studiul cărții Geneza ne ajută să facem tocmai acest lucru. Primele cuvinte din Biblie: „La început, Dumnezeu ...” constituie, probabil, cea mai profundă afirmație, deoarece ea ne aduce față în față cu Dumnezeul Creator, cu Dumnezeul de la care am primit suflarea, ființa și mântuirea.

Expresia „chipul lui Dumnezeu” ne arată că omul a fost creat pentru a avea *relații* cu celelalte ființe. Despre ce relații este vorba și cum ar trebui să ne purtăm noi în cadrul acestor relații?

5. Citește Geneza 2:19,20. Ce ne spune aceasta despre relația omului cu lumea înconjurătoare?

Observăm aici autonomia, libertatea care i se oferă lui Adam. El trebuia să le pună nume tuturor făpturilor create. Dumnezeu nu le-a dat nume, ci i-a încredințat lui Adam misiunea aceasta. Textul sugerează că El a acceptat orice nume a dorit Adam, lăsându-i acestuia libertate totală.

6. Citește Geneza 2:20-25. Ce ne spun aceste versete despre relația dintre Adam și Eva?

De-a lungul secolelor, s-au făcut numeroase comentarii pe marginea acestor versete. Un fapt interesant este apropierea și intimitatea care trebuia să existe între Adam și Eva. Adam a fost creat din țărână, iar Eva a fost creată din Adam (lucrul acesta o distinge de toate celelalte făpturi create de pe pământ). De aceea, expresia „făcut după chipul lui Dumnezeu” înseamnă în mod cert capacitatea de a avea relații apropiate, bazate pe iubire (lucru care reflectă, bineînțeles, relația existentă între Persoanele Dumnezeirii).

7. Studiază Geneza 1:27 împreună cu Geneza 3:20 și Faptele 17:26. Ce legătură se face în aceste versete între primul om și toată rasa umană? Ce ne spune faptul că toți oamenii au „ieșit dintr-unul singur” despre echitate, rasism și alte probleme morale asemănătoare?

Aflăm de aici că Dumnezeu există mai înainte și după toate lucrurile. Pastorul și cercetătorul biblic James Montgomery Boice comentează: „Din punct de vedere gramatical, există un singur subiect în toate aceste versete: Dumnezeu. Toate celelalte sunt complemente. Complementul indică obiectul asupra căruia se exercită acțiunea realizată de subiect. Lumina, aerul, apa, uscatul, vegetația, soarele, luna, stelele, peștii, păsările, animalele terestre – toate sunt complemente în procesul creativ în care numai Dumnezeu Însuși este subiectul. În aceste versete ni se spune că Dumnezeu «a văzut» (vers. 4, 10, 12, 18, 21, 25), «a despărțit» (vers. 4, 7), «a numit» (vers. 5, 8, 10), «a făcut» (vers. 7, 16, 21, 25, 27), «a așezat» (vers. 17) și le-a explicat bărbatului și femeii ce a făcut (vers. 28-30). Mai mult, înainte de aceasta, Dumnezeu «a zis» (vers. 3, 6, 9, 14, 20) și, ca urmare a acestui lucru, au apărut toate lucrurile.” (*Genesis, an Expository Commentary*, vol. 1, *Genesis 1-11*, pag. 81, 82)

În acest prim portret al lui Dumnezeu aflăm despre valoarea a tot ce a creat când Îl auzim pe Creator declarând: „Iată că erau foarte bune.”

De discutat: Primele capitole din Geneza, care descriu săptămâna în care a fost făcută lumea, ne înfățișează portretul Dumnezeului nostru Creator. Ce trăsături ale Sale putem desprinde? Cum este El?

II. Creați după chipul lui Dumnezeu

(Recitește împreună cu grupa Geneza 1:22,28; 2:3.)

Primele capitole din Geneza ne arată că, la început, tot ce a fost creat se afla sub binecuvântarea divină. Viața animalelor, viața oamenilor și Sabatul au fost în mod special binecuvântate de Dumnezeul Creator. De asemenea, Geneza ne lasă să întrezărim experiența primilor oameni creați după chipul lui Dumnezeu, în calitatea lor de stăpâni peste toate lucrurile și ființele de pe planetă. Îți poți imagina ce însemna „păzirea” Sabatului înainte de intrarea păcatului în lume? Ce început frumos!

În continuare, Geneza ne oferă o descriere vie a experienței ispitirii, a intrării păcatului în lume și a decăderii familiei omenești. Tot aici găsim descrierea ștergerii chipului divin din om, pe măsură ce Adam și Eva s-au distanțat de ceea ce Dumnezeu dorise pentru ei la început.

De discutat: Avem nevoie în acest moment să ne oprim și să reflectăm la acțiunile lui Adam și ale Evei care au dus la păcat. Despre ce acțiuni este vorba? Cum ne ajută această activitate de reflectare asupra cauzelor căderii lor să devenim conștienți de înclinația noastră spre nesupunere față de Dumnezeul Creator? Ce ne spune aceasta despre relația noastră

Unul dintre marile obstacole de care se lovesc cei care încearcă să interpreteze relatarea biblică despre crearea lumii în sens evoluționist este căderea în păcat. În Biblie, lumea și omenirea erau perfecte la momentul creării lor, o învățătură care intră într-o contradicție fundamentală cu evoluția. Suferința și moartea au pătruns în lume doar prin păcat, iar ideea aceasta este contrară modelului evoluționist, în care suferința și moartea fac parte din creație.

Gândește-te ce concluzie am putea trage despre caracterul lui Dumnezeu dacă El ne-ar fi creat așa cum afirmă evoluționismul: El utilizează violența, egoismul și dominarea celor puternici asupra celor slabi pentru a crea o ființă desăvârșită moral și altruistă care „cade” apoi în starea de violență, egoism și dominare a celor puternici asupra celor slabi, o stare din care e nevoie să fie răscumpărat ca să nu aibă parte de judecata finală!

Ideile acestea sunt ridicole și nebiblice.

8. Ce ne spun Romani 5:12-19 și Coloseni 3:10 despre efectele pe care le-a avut păcatul asupra omului? Ce loc ocupă marea luptă în acest tablou? Vezi și 1 Ioan 3:8.

Păcatul a afectat toate aspectele vieții omului și chiar însăși existența planetei. Ellen White vorbea despre blestemul „întreit” care s-a abătut asupra lumii: primul a fost consecința căderii lui Adam, al doilea consecința uciderii lui Abel de către Cain, iar al treilea distrugerile produse de potop. De asemenea, teologii vorbesc despre „depravarea totală”, ideea că fiecare aspect al ființei umane, viața și personalitatea omului au fost degradate de păcat. Când privim la lumea noastră și chiar la noi înșine, lucrul acesta este ușor de observat.

Unii cred că violența, suferința și moartea fac parte din modul în care i-a creat Dumnezeu pe oameni. Alții cred că ele sunt mijloacele prin care Satana caută să distrugă omenirea creată de Dumnezeu. Gândește-te ce imagini diferite despre caracterul lui Dumnezeu rezultă din aceste două concepții opuse.

cu El și despre modul în care putem reflecta chipul Său? Ce ne spun blestemele rostite de Dumnezeu despre cât de ofensator este păcatul în ochii Săi? Ce ne spun ele despre natura păcatului?

III. Păcatul

(Recitește împreună cu grupa Geneza 3:1-15.)

Noi, cei de astăzi, avem avantajul de a privi înapoi la istoria creării lumii pentru a înțelege ce este păcatul. Aflăm, astfel, că în experiența lui Adam și a Evei și în întâlnirea lor cu răul și cu păcatul, a existat o atitudine premergătoare, care pare a arăta că ei își doreau să cunoască „binele și răul” și nu doar „binele”. Ei au văzut cu ochii lor modul în care cunoașterea răului și a binelui a distrus binecuvântările puse deoparte de Dumnezeu pentru ei la crearea lumii.

Primii oameni și-au dorit să fie înțelepți, dar au ajuns să se ascundă de Creatorul lor, plini de frică. Astăzi, știm că începutul înțelepciunii este frica de Domnul și ascultarea de Cuvântul Său.

Primii noștri părinți au fost fermecați de aspectul și de gustul plăcut al fructului interzis. Scriptura ne învață că trebuie să fim mulțumiți cu ceea ce ne oferă Dumnezeu și ne spune că e bun.

De discutat: Care este cauza comiterii păcatului? De ce ne determină păcatul să ne ascundem de Dumnezeu? Care este deosebirea dintre frica de Domnul care duce la înțelepciune și frica de Domnul care ne face să ne ascundem de El? Care este singura sursă de înțelepciune și de cunoaștere adevărată? Ce ne spune relatarea căderii omului în păcat despre concepția potrivit căreia cunoașterea răului sau a păcatului este necesară pentru a cunoaște binele?

IV. Judecata

(Recitește împreună cu grupa Geneza 3:14-19.)

Primele capitole din Geneza ne spun că blestemul adus de păcat a dus la apariția unei dușmăanii între om și rău. Semnele imediate au fost nașterea cu durere a copiilor și truda zilnică pe care o presupunea cultivarea pământului. Sub amenințarea degradării și a morții, viața și chipul lui Dumnezeu în om și-au pierdut frumusețea și strălucirea datorită acțiunii neîntrerupte a consecințelor păcatului.

Cu toate acestea, Dumnezeu le-a oferit oamenilor, pe lângă judecată, speranța și făgăduința că, în final, binele va triumfa asupra răului. Familia umană avea să-și continue existența, însă oamenii aveau să fie de

În pofida faptului că efectele păcatului asupra omenirii au fost atât de profunde și de larg răspândite, ieșirea din această situație nu este imposibilă. Biblia vorbește despre posibilitatea de reînnoire și refacere a chipului lui Dumnezeu în noi în prezent, cel puțin într-o anumită măsură.

9. Studiază cu atenție pasajele următoare: Romani 8:29; 2 Corinteni 3:18; Efeseni 4:23,24. Despre ce speranță ne vorbesc ele?

Biblia ne dă speranța că putem fi refăcuți după chipul lui Dumnezeu. Reînnoirea chipului Său în oameni este însoțită de reducerea consecințelor aduse de păcat asupra noastră și asupra relațiilor noastre. Însă nimic din toate acestea nu poate fi obținut prin eforturile omenești. Biblia arată că Hristos este temelia speranței reînnoirii omului; totodată, schimbările produse în viața noastră și speranța mântuirii noastre trebuie să se bazeze întotdeauna pe ceea ce Hristos a realizat pentru noi și pe darul mântuirii prin neprihănirea Sa și nu prin neprihănirea noastră.

10. Ce ne spune 2 Corinteni 5:17 despre re-crearea omului după chipul lui Dumnezeu? Dacă suntem o „făptură nouă” înseamnă că suntem mai presus de păcat și de efectele lui asupra experienței umane? Ce răspuns poți da pe baza experienței tale?

În general, dovezile din Scriptură conduc la concluzia că reînnoirea spirituală este rodul vegherii în lupta spirituală. Este vorba de lupta dintre firea pământească și firea duhovnicească (Galateni 5:16,17). Cei care sunt reînnoiți după chipul lui Dumnezeu constată că lupta aceasta este realitatea experienței umane. Ei întâmpină ispitele prin puterea Domnului (Efeseni 6:10-13). A alege să fii re-creat după chipul lui Dumnezeu înseamnă a te așeza de partea Sa în marea luptă. Când scrie despre cei care au cunoscut puterea înnoitoare a lui Hristos, Ellen White notează: „Dar, deși a ajuns la această experiență, creștinul nu va sta de acum încolo cu brațele încrucișate, mulțumit cu ceea ce s-a realizat pentru el. Cel care s-a hotărât să intre în împărăția spirituală va constata că toate puterile și patimile firii nerenăscute, susținute de puterile împărăției întunericului, stau împotriva lui. El trebuie să-și reînnoiască zilnic consacrarea, să ducă zilnic bătălia cu răul. Obiceiurile vechi, înclinațiile moștenite către rău se vor lupta pentru supremație, iar el trebuie să fie mereu în gardă și să lupte, prin puterea lui Hristos, pentru a dobândi biruința.” (*Faptele apostolilor*, pag. 476, 477)

atunci înainte implicați în marea luptă; totuși, făgăduințele lui Dumnezeu și speranța aveau să îi însoțească neîncetat.

De discutat: Ce consecințe ale păcatului s-au abătut asupra pământului și asupra omului? Ce înseamnă că pământul a fost blestemat? Ce s-a întâmplat cu chipul lui Dumnezeu în om în momentul căderii în păcat? Ce făgăduință le-a dat Dumnezeu oamenilor cu privire la salvarea lor de la distrugere?

V. Harul

(Recitește împreună cu grupa Geneza 3:21.)

Faptul că, după căderea primilor oameni în păcat, Creatorul i-a îmbrăcat în haine din piele de animal este o dovadă a iubirii și a grijii Sale față de ei. Câtă durere trebuie să fi simțit El la plecarea lor din Grădina Edenului! Ce dragoste imensă a manifestat El față de păcătoși când le-a pus la dispoziție o cale de scăpare!

De discutat: Ce măsuri a luat Dumnezeu pentru salvarea omenirii de la ruină? Câte dintre lucrurile pierdute prin păcat aveau să-i fie redată omului? Ce ne spun hainele din piele de animal despre făgăduința mântuirii? Ce ne spun aceste haine despre dragostea lui Dumnezeu față de om?

3. APLICĂ!

Activitate: Invită-i pe doi membri ai grupei tale să prezinte istoria creării lumii în propriile cuvinte. Apoi invită-i pe alți doi membri să prezinte istoria ispitirii, a căderii în păcat și făgăduința din Geneza 3:15.

Întrebări aplicative

1. Ce contraste izbitoare și ce cuvinte-cheie ai descoperit în Geneza capitolele 1 – 3?

2. Cum putem fi refăcuți după chipul lui Dumnezeu? Ce înseamnă să reflectăm chipul Său?

4. ILUSTREAZĂ!

Activitate: Formați echipe de câte trei persoane și cereți-i fiecărei echipe să compună sau să aleagă și să citească un psalm sau o poezie de laudă la adresa lui Dumnezeu pentru calitatea Sa de Creator și pentru harul și speranța de a deveni făpturi noi prin Isus Hristos.

Citește Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, cap. 2

„La început, omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu. El era în perfectă armonie cu natura și cu Legea lui Dumnezeu, iar principiile neprihănirii erau înscrise în inima sa. Însă păcatul l-a înstrăinat de Creatorul său. El n-a mai reflectat chipul divin. Inima lui a intrat în conflict cu principiile Legii lui Dumnezeu. «Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună» (Romani 8:7). Însă «atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu» pentru ca omul să poată fi împăcat cu Dumnezeu. Prin meritele lui Hristos, el poate fi readus în acord cu Cel care l-a creat. Inima lui trebuie să fie reînnoită prin har divin. Omul trebuie să aibă o viață nouă, de sus. Această schimbare este nașterea din nou, fără de care, spunea Isus, nimeni «nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu» – Ioan 3:16,3.” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 467)

„Adevăratul scop al educației este acela de a reface în om chipul lui Dumnezeu. La început, Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său. L-a înzestrat cu însușiri nobile. Minteaa lui era echilibrată și toate puterile ființei lui erau armonioase. Dar căderea în păcat și efectele lui au pervertit aceste daruri. Păcatul a pătat și a șters aproape cu totul chipul lui Dumnezeu din om. Pentru a reface chipul acesta, a fost făcut Planul Mântuirii, iar omului i s-a dat un timp de har.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 595)

Întrebări pentru discuție

1. Se potrivește teoria evoluției în cadrul tabloului marii lupte? Cum a întrebuițat Satana această teorie pentru a demola credința în Biblie?
2. Caută toate textele din Noul Testament care vorbesc despre Adam. Credeau scriitorii Noului Testament că Adam a fost o ființă reală? De ce este lucrul acesta important pentru speranța pe care o avem în Isus și pentru concepția noastră despre noi înșine și despre modul în care am ajuns în situația aceasta?
3. Meditează mai mult la ideea refacerii noastre după chipul lui Dumnezeu. Cum să înțelegem ideea aceasta, mai ales că suntem niște ființe supuse degradării, morții și bolii?
4. Cele două teorii fundamentale ale fizicii – teoria cuantică și teoria relativității – se contrazic una pe cealaltă. Ce ne spune aceasta despre prudența pe care trebuie să o manifestăm atunci când acceptăm un lucru ca fiind „adevărat” doar pentru că știința susține că este așa?

Textul biblic

Data începerii campaniei de evanghelizare pentru comunitatea de romei din Bulgaria se apropia, dar organizatorii nu reușiseră încă să închirieze o sală adecvată. Totuși membrii bisericii au găsit o soluție. Au construit o scenă la capătul unei străzi și au așezat scaunele pe stradă.

În prima seară, s-au strâns foarte mulți oameni în jurul scenei improvizate. Curțile, balcoanele și acoperișurile caselor învecinate erau pline de oameni dornici să audă mesajul mântuirii oferite de Isus. S-a estimat că au participat circa 5.000 de persoane seară de seară, în cele cinci săptămâni de evanghelizare. La final, s-au botezat câteva sute de oameni.

Unul dintre ei este Ivan. Pe atunci avea 21 de ani. Hotărârea de a-L urma pe Hristos s-a bazat mai mult pe emoții decât pe dorința de a trăi o viață nouă cu Isus. Când aventura l-a chemat în altă parte, s-a îndepărtat de Hristos. Totuși, după câțiva ani, și-a dat seama că viața lui mergea într-o direcție greșită. A înălțat atunci o rugăciune, dar nu a primit niciun răspuns. A început să meargă din când în când la biserică, dar ... nicio schimbare.

Într-o zi, a strigat la Dumnezeu disperat: „Doamne, mă auzi? Îți mai pasă de mine?” Noaptea, a visat că Domnul îi spunea: „Caută în sertar certificatul de botez. Citește textul biblic scris pe el.” A doua zi de dimineață, Ivan a căutat certificatul de botez și l-a găsit acolo unde îl văzuse în vis. Pe certificat era notat: Isaia 43:1,2. A luat repede Biblia: „Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde și flacăra nu te va aprinde.”

Ivan l-a citit de mai multe ori, uimit că Dumnezeu știuse cu atât de mult timp înainte că el va avea nevoie de acel text în acel moment din viață. Dumnezeu îl cunoștea pe nume și Îl iubea! Ivan și-a reconsacrat viața. Acum își ia timp pentru rugăciune și pentru studiul biblic în fiecare zi ca să nu cadă din nou în capcana indiferenței. El Îi mulțumește Domnului că a trimis evangheliști în localitatea lor.

De curând, darurile strânse în Sabatul Treisprezece au ajutat la construirea unei biserici pentru comunitatea de romei din nord-vestul Bulgariei. Vă mulțumim pentru că răspândiți mesajul dragostei lui Dumnezeu prin darurile voastre!

Ivan Kirilov este unul din cei peste 1.000 de membri ai comunității de romei ai Bisericii Adventiste din Kyustendil, Bulgaria.

OCTOMBRIE

1. L. Apocalipsa 2:25
2. M. Apocalipsa 2:22
3. M. Apocalipsa 3:2
4. J. Apocalipsa 3:3
5. V. Apocalipsa 3:4
a. s. B. 18:49; CT. 18:41; IS. 18:43; MS. 18:56;
SM. 19:05; DJ. 19:01; AR. 19:08
6. S. Apocalipsa 3:8
a. s. B. 18:47; CT. 18:39; IS. 18:41; MS. 18:54;
SM. 19:03; DJ. 18:59; AR. 19:06
7. D. Apocalipsa 3:11
8. L. Apocalipsa 3:10
9. M. Apocalipsa 3:16
10. M. Apocalipsa 3:17,18
11. J. Apocalipsa 3:20
12. V. Apocalipsa 3:21
a. s. B. 18:37; CT. 18:29; IS. 18:30; MS. 18:43;
SM. 18:53; DJ. 18:49; AR. 18:55
13. S. Apocalipsa 4:11
a. s. B. 18:35; CT. 18:27; IS. 18:28; MS. 18:41;
SM. 18:51; DJ. 18:47; AR. 18:53
14. D. Apocalipsa 12:17
15. L. 1 Corinteni 1:7
16. M. Luca 10:33
17. M. Ieremia 30:17
18. J. Apocalipsa 13:8
19. V. Isaia 61:6
a. s. B. 18:25; CT. 18:17; IS. 18:17; MS. 18:30;
SM. 18:41; DJ. 18:37; AR. 18:42
20. S. Matei 13:16
a. s. B. 18:24; CT. 18:16; IS. 18:15; MS. 18:29;
SM. 18:40; DJ. 18:36; AR. 18:41
21. D. Efeseni 1:18
22. L. 1 Corinteni 15:54
23. M. Psalmii 119:50
24. M. Ezechiel 20:20
25. J. 2 Corinteni 6:11
26. V. 1 Ioan 3:16
a. s. B. 18:14; CT. 18:06; IS. 18:05; MS. 18:19;
SM. 18:30; DJ. 18:26; AR. 18:31
27. S. Efeseni 1:3
a. s. B. 18:13; CT. 18:05; IS. 18:03; MS. 18:17;
SM. 18:29; DJ. 18:25; AR. 18:29
28. D. Ioan 17:3
29. L. Psalmii 104:34
30. M. Iacov 1:5
31. M. Apocalipsa 17:14

NOIEMBRIE

1. J. Ioan 18:37
2. V. Proverbele 3:9
a. s. B. 17:04; CT. 16:56; IS. 16:54; MS. 17:08;
SM. 17:20; DJ. 17:16; AR. 17:20
3. S. Psalmii 55:17
a. s. B. 17:03; CT. 16:55; IS. 16:52; MS. 17:07;
SM. 17:19; DJ. 17:15; AR. 17:19
4. D. Geneza 18:14
5. L. Galateni 6:9
6. M. Coloseni 3:10
7. M. 2 Corinteni 4:16
8. J. Ioel 2:28
9. V. Iov 35:10
a. s. B. 16:56; CT. 16:48; IS. 16:44; MS. 16:59;
SM. 17:12; DJ. 17:08; AR. 17:11
10. S. Psalmii 143:1
a. s. B. 16:54; CT. 16:46; IS. 16:43; MS. 16:57;
SM. 17:10; DJ. 17:06; AR. 17:03
11. D. Isaia 43:2
12. L. Ioan 3:8
13. M. Psalmii 68:35
14. M. Ioan 14:27
15. J. Deuteronomul 32:4
16. V. Ioan 15:11
a. s. B. 16:48; CT. 16:40; IS. 16:36; MS. 16:51;
SM. 17:04; DJ. 17:00; AR. 17:03
17. S. Coloseni 3:2
a. s. B. 16:47; CT. 16:39; IS. 16:35; MS. 16:50;
SM. 17:03; DJ. 16:59; AR. 17:02
18. D. Isaia 43:18,19
19. L. 1 Corinteni 13:8
20. M. Efeseni 4:32
21. M. 2 Tesaloniceni 1:10
22. J. Filipeni 3:17
23. V. Proverbele 10:22
a. s. B. 16:43; CT. 16:35; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 16:59; DJ. 16:55; AR. 16:57
24. S. Psalmii 95:2
a. s. B. 16:42; CT. 16:34; IS. 16:29; MS. 16:44;
SM. 16:58; DJ. 16:54; AR. 16:56
25. D. Proverbele 25:11
26. L. Evrei 10:19
27. M. Galateni 3:13
28. M. Ieremia 33:6
29. J. Isaia 65:23
30. V. Psalmii 69:5
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:25; MS. 16:40;
SM. 16:55; DJ. 16:51; AR. 16:52

DECEMBRIE

1. S. Proverbele 23:7
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:24; MS. 16:40;
SM. 16:53; DJ. 16:51; AR. 16:52
2. D. Psalmii 61:3
3. L. Ioan 15:9
4. M. 1 Ioan 4:11
5. M. Deuteronomul 8:18
6. J. Matei 16:3
7. V. Matei 16:18
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:23; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
8. S. Apocalipsa 10:11
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:22; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
9. D. Evrei 10:37
10. L. Efeseni 3:14,15
11. M. Matei 24:44
12. M. Matei 24:24
13. J. Apocalipsa 22:17
14. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
15. S. Romani 8:25
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
16. D. Psalmii 17:15
17. L. Psalmii 16:11
18. M. Ioan 10:27
19. M. Luca 2:12
20. J. Matei 1:21
21. V. Efeseni 6:10
a. s. B. 16:40; CT. 16:32; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:56; DJ. 16:52; AR. 16:53
22. S. Luca 2:14
a. s. B. 16:41; CT. 16:33; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:57; DJ. 16:53; AR. 16:53
23. D. Luca 2:10
24. L. Matei 2:11
25. M. Luca 1:28
26. M. Luca 2:14
27. J. Ioan 1:14
28. V. Daniel 10:17
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:57
29. S. Matei 7:20
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:30; MS. 16:46;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:58
30. D. 2 Cronici 25:8
31. L. 1 Tes. 5:16,17